

“Al anunciar su pasión y muerte Jesús anuncia la esperanza, cuando dice: «Y al tercer día resucitará». Jesús nos habla del futuro que la misericordia de Dios ha abierto de par en par. Esperar con Él y gracias a Él significa saciarnos del perdón del Padre en su Corazón abierto.”

(Papa Francisco)

CANTEM JOIOSOS: JESUCRIST HA RESSUSCITAT!!!

El diumenge de Pasqua, el més important de la nostra vida cristiana, confessem que Jesús ha ressuscitat. És la raó de ser de la nostra fe i de la nostra vida. Hem viscut intensament els dies de la passió i mort i ara vivim amb goig la resurrecció de Jesucrist. La intensitat d'aquests dies ens fa cridar ara amb força que el sepulcre està buit, que Ell no hi és. I treure el cap i veure les benes a terra, i el sudari enrotllat en un lloc a part. Veure el sepulcre buit i creure amb totes les nostres forces. I escoltar la veu de l'àngel que ens anuncia: “No és aquí: HA RESSUSCITAT, com havia dit... aneu de pressa a dir als seus deixebles: “Ha ressuscitat d'entre els morts...”.

Contemplem les dones, que corren alegres i impressionades, per donar la notícia als deixebles. És la millor notícia de les seves vides. Els ha canviat la vida per sempre. I a nosaltres també. Avui és dia de córrer i cridar d'alegria. Jesús ens ve a trobar i ens diu: “Alegreu-vos!”. És dia de carreres, d'anar corrent a veure als deixebles, a veure el sepulcre buit, a donar la notícia. És temps de posar-se en marxa, de sortir, d'anunciar, de cridar amb les nostres vides que Jesús ha ressuscitat. Ho hem de dir ràpid, tothom ho ha de saber. Perquè “fins aquell moment no havien entès l'Escriptura: que Ell havia de ressuscitar d'entre els morts”. Ara ja ho hem entès i cal compartir-ho i viure-ho.

Avui és dia també de donar gràcies pel nostre Baptisme, que ens ha unit a la resurrecció de Jesús, perquè “així com Crist va ressuscitar d'entre els morts per la glòria del Pare, així també nosaltres emprenguem una nova vida”. Ara que estem units a la resurrecció de Jesucrist, estem cridats a viure d'una manera nova, a deixar enrere la nostra vida de pecat, que ha quedat crucificada, i renéixer a una vida nova. Per açò, renovam el nostre Baptisme com a signe de la vida nova que volem viure, units a Jesús ressuscitat. I donam gràcies a Déu en l'Eucaristia, memorial de la seva mort i de la seva resurrecció. Avui, més que mai, és dia de viure l'Eucaristia amb intensitat, amb acció de gràcies, amb fe, amb el compromís de viure de cara als germans, als més necessitats, de cara als pobres, que són el rostre d'aquest Déu que ha fet el gran signe de la resurrecció de Jesús perquè tots tinguem vida en abundància.

També ara és el temps de fer com aquelles dones: anar a anunciar a tothom que Jesús és viu, que viure la nostre fe té sentit, que és il·lusionant. No podem quedar a l'espera, hem de convidar, hem d'ajudar als altres a descobrir la Joia que tenim. Hem de sortir per places i camins i anunciar amb tota la joia: **Jesucrist ha Ressuscitat!!**

Antoni Fullana Marqués

la notícia

Bosco Faner, pregoner de la Setmana Santa de Maó

Bosco Faner va oferir el 6 d'abril, a l'església de Sant Josep, el pregó de la Setmana Santa de Maó. “Qui som els cristians? Som els qui portam més de dos mil anys d'història presents per tot el món amb una missió que agraiem: Donar a conèixer Jesús i l'Evangelí.”

El prevere va ressaltar que la Setmana Santa és portadora d'un missatge de bellesa i que mereix la pena ser viscuda profundament. Es va adreçar als confreres, valorant una de les seves funcions principals: “Durant la Setmana Santa us convertiu en catequistes portadors d'una bellesa exterior que ens convida a fer-nos amb la bellesa interior que regala una processó plena de continguts a favor dels

misteris més importants del cristianisme”.

Així mateix, amb textos i poemes que

Bisbat de Menorca

formen part de la seva obra escrita, va explicar cada un dels dies de la Setmana Santa: el contingut del Diumenge de Rams; l'experiència i el missatge del Dijous Sant; la reflexió i pregària del drama del Divendres Sant; la solitud i el silenci de Maria i l'esperança en la Resurrecció de Jesús.

Bosco Faner va convidar a viure, no sols durant la Setmana Santa sinó durant tot l'any, una formació cristiana i espiritual, una autenticitat evangèlica i un sentit missioner.

Més informació, escanejant el Codi QR:

Diumenge de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols

10, 34a. 37-43

En aquells dies Pere prengué la paraula i digué: "Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batiar. Parl de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguent-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven dominats pel diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot lo que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo a un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que predicàssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.

Salm Responsorial 117

R: **Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

3, 1-4

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb Crist, cercau allò que és de dalt, on hi ha Crist, assegut a la dreta de Déu; estimau allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vàreu morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb Crist. Quan es manifestarà Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

20, 1-9

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i va veure que la pedra havia estat llevada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a veure Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: "S'han enduit el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat." Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre. S'acotà per mirar a dins i va veure aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i va veure aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat pel cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara en el mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho va veure i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

10, 34a. 37-43

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial 117

R: **Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses

3, 1-4

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

20, 1-9

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

¡Cristo ha resucitado!

De la oscuridad del Viernes Santo pasamos a la luz del Domingo de Resurrección. Celebrar la fiesta de Pascua debe ser para nosotros un pasar de la muerte a la vida plena que nos ofrece Jesús, aquí y ahora. En Cristo, cada día ha de ser una Pascua y hemos de llevar su luz a cualquier lugar donde haya sufrimiento, soledad, decepción... para dar el amor que recibimos del Padre.

La muerte de Cristo sumió a sus discípulos en un gran abatimiento y el miedo los paralizó. Frente a esta pasividad, María Magdalena muestra una actitud completamente diferente. Ella sí sale apenas despunta el día y se pone en camino hacia el sepulcro, porque Jesús ha sido lo mejor que le ha pasado y su amor la lleva a querer estar a su lado. Al ver que la piedra ha sido retirada de la entrada, se pone nuevamente en marcha y corre a comunicarlo a los discípulos: "Se han llevado del sepulcro al Señor..." Afortunadamente el mensaje de María hace reaccionar a Pedro y a Juan, quienes, ahora sí, actúan con decisión y echan a correr con la esperanza de que sea cierto lo que les ha dicho María. San Juan evangelista expresa con gran fuerza y parquedad de palabras la vivencia del discípulo amado: "vio y creyó". Pero si leemos el versículo siguiente (v10): "Los discípulos se volvieron a casa" podremos apreciar que todavía no creen plenamente en Cristo Resucitado, solo han comprobado que no está en el sepulcro, por ello vuelven a su casa en lugar de lanzarse con alegría a comunicarlo a los demás. A pesar de que Jesús les había anunciado su muerte y resurrección, no entienden este mensaje porque no encaja en su mentalidad y, por tanto, no lo han interiorizado.

¿Dónde buscamos nosotros a Cristo? Para vivir un verdadero encuentro con él debemos hacer silencio para escuchar cómo nos llama por nuestro nombre y nos envía a dar testimonio de la gran noticia: ¡Jesús vive! Esta es nuestra gran alegría y debemos compartirla con todos en nuestra vida cotidiana para llevar la luz de Cristo al mundo entero.

Teresa Jansà

testimonis de fe

El paso de Dios en mi vida

to, entre los muchos de tema religioso que tenía mi madre, titulado: "Solo para valientes". En el transcurso de su lectura, me iban entrando deseos de ser yo esa valiente. Al recordarlo, pienso que, ciertamente, el seguir a Cristo con radicalidad es para valientes, aunque Él nos va dando la gracia para ello.

La fe es el regalo más preciado que me transmitieron mis padres, especialmente mi madre. Ella es la persona que marcó más mi vida y de la que aprendí el valor de la oración.

Sin duda, fueron sus plegarias las que me condujeron al seguimiento de Cristo en la Vida Religiosa contemplativa. Creo que también influyó mucho en mi vocación religiosa el acompañamiento de un santo sacerdote turolense. Él me ayudó a profundizar en el conocimiento de Cristo y experimentar a Dios como Padre.

Un momento especial de mi infancia fue encontrarme en casa con un libri-

La Providencia me trajo hasta el Monasterio de Concepcionistas de Mahón. El ambiente fraterno de la Comunidad me ha ayudado a ir respondiendo cada vez más a mi vocación contemplativa. Tengo la certeza de que, desde la oración o relación personal con el Señor, ayudo a todos mis hermanos que viven en medio del mundo. Me da mucho gusto tener el Santísimo expuesto todo el día en el corazón de la ciudad, y dar a conocer esa fuente de Vida, que es Cristo, el único que puede saciar la sed del corazón del hombre.

**Hna. Gloria Buenaño,
Concepcionista**

una església que anuncia l'evangeli

Una conversió teològica (16)

¿En quins moments de la teva vida has tingut una experiència forta de Déu? ¿En quins moments t'has sentit molt a prop d'Ell i li has obert el cor del tot i sense reserves? Hi ha moments i situacions que són propicis per fer aquesta experiència forta de l'amor de Déu, sobretot en la pregària i en la celebració dels sacraments, especialment l'Eucaristia. Són moments àlgids on el primer anunci, aquell anunci fonamental, principal i bàsic té la seva màxima realització. Cada vegada que ens reunim per celebrar l'Eucaristia podem percebre l'abraçada del Pare, l'entrega amorosa del Fill

i la seva presència ressuscitada, i l'eficàcia de l'Esperit que ens comunica la gràcia.

Però hi ha altres moments fora dels estrictament litúrgics on també podem percebre la presència de Déu. La vida cristiana es desenvolupa abans, durant i després de la celebració dels sacraments, per això és interessant que percebis com la gràcia que es rep de l'Eucaristia, font i cim de la vida cristiana, es vessa a tots els racons de la teva vida. El primer anunci és aquella paraula viva que desborda del context litúrgic i celebratiu, i es vessa a la vida de cada dia, en aquella conversa amistosa, en aquell gest altruista, en aquella denúncia profètica, i permet que es converteixi en llavor de vida cristiana per aquells que t'envolten. Qui sap si d'aquella visita a un malalt, aquella atenció que vas brindar al pobre, o aquella estona que vas dedicar al jove hagi donat fruits dins els seus cors.

Àrea de l'Anunci

l'entrevista a:

MARÍA MARTÍNEZ RUPÉREZ

María Martínez Rupérez es miembro del equipo de inclusión de Cáritas Española.

Recientemente ha participado en el encuentro formativo del voluntariado de Cáritas Menorca.

¿En qué consistió la jornada formativa?

-La jornada fue un espacio de encuentro y formación con el título "Derecho a la alimentación en Cáritas. Cuestión de dignidad, autonomía, inclusión y sostenibilidad". Así, analizamos estos conceptos: qué significa que hablemos de acceso a un derecho, en qué nos compromete, cómo ha de ser la alimentación. Y en estas claves: del reconocimiento a la dignidad de las personas, a su autonomía, y cómo desde cubrir esta necesidad básica, en el marco de un acompañamiento integral desde la acción social, estamos facilitando los procesos de inclusión de las personas y la sostenibilidad, como nos señala el Papa en su encíclica, desde el cuidado al planeta.

¿Qué se hace desde Cáritas para cubrir las necesidades básicas de quienes sufren situaciones de pobreza?

-En este tiempo, en la Confederación de Cáritas Española, están coexistiendo varios modelos de atención, uno más centrado en la donación de alimentos en especie, y el otro, que tiene que ver con los tránsitos que estamos realizando para dejar de dar estos productos y pasar a otro, que cumpla con los criterios que hemos señalado en el título de este espacio, y que se resume en dignificar y facilitar un derecho universal y básico.

Para ello, hay equipos de Cáritas que hace tiempo, decidieron no recoger ni dar alimentos porque han preferido priorizar una donación económica, para que la persona pueda elegir y realizar su compra allí donde considere, potenciando a los comercios de proximidad, donde, además, se generan otro tipo de relaciones más cercanas a la vecindad. Este modelo se ha visto favorecido por la pandemia, han sido numerosas Cáritas que han optado por el modelo de tarjeta solidaria, y otras opciones más novedosas, como el pago a través de Bizum, por HalCash o con códigos QR.

¿Se comienza siempre por un servicio de acogida?

-La acogida comienza por el cuidado de nuestro espacio, para que realmente sean espacios con corazón, acogedores, preparados para la escucha. Y por tener presente cómo cultivar nuestra presencia en el encuentro sagrado con el otro ser.

Las personas que acuden a solicitar algún tipo de ayuda a su Cáritas son atendidas por el equipo de acogida, para realizar una primera valoración de sus necesidades, aquellas explícitas y otras que están más veladas. El objetivo es ofrecer la respuesta de apoyo más adecuada. Para situaciones complejas, la ayuda se realiza con la invitación a iniciar un proceso de acompañamiento, donde poder explorar de manera conjunta -persona y personal de Cáritas- aquellas áreas que necesitan un soporte y la mejor manera para llevarlo a cabo.

Toni Olives

Cathopic

Grilex participa a la Trobada Diocesana de Joves

La Trobada Diocesana de Joves celebra els dies 1 i 2 d'abril va comptar amb la participació del jove raper cristià Grilex. Primer es va reunir a la parròquia de Sant Rafel de Ciutadella amb agents de pastoral amb els quals va compartir el seu testimoni de fe i va animar-los a ser **“apòstols del segle XXI”**, acompanyant i escoltant els joves.

Després, el dissabte, prop de 200 joves, juntament amb catequistes i monitors, es van trobar a Es Mercadal per a realitzar un Viacrucis per la pau pujant i baixant la muntanya del Toro. En el Santuari de la Mare de Déu del Toro, Grilex va dedicar unes paraules d'ànim als joves: *“La fe és un camí. La meta és arribar al cel, arribar a Crist. Déu ens estima sense límits i vol caminar i portar la creu amb*

nosaltres”. La trobada, organitzada pels Secretariats Diocesans d'Infància i Joventut i de Vocacions, va culminar amb una missa a la parròquia de Sant Martí i amb el concert de Grilex al recinte firal, que va combinar música i l'explicació del seu testimoni de conversió.

Fotos: Bisbat de Menorca

Càritas amb Ucraïna

Més de 314 mil ucraïnesos han estat atesos per Càritas des de l'inici del conflicte, tant dins com fora del país. La majoria de persones (224 mil) han rebut suport dins de les fronteres d'Ucraïna. Es reparteixen diàriament més de 23.500 menjars i 5.100 kits d'higiene personal. Càritas i l'Església es troben entre les poques organitzacions que queden al costat de la població ucraïnesa, i la seva presència de base els permet arribar, fins i tot, a zones de

conflicte molt llunyanes. Des de Menorca ja s'han fet arribar més de 20 mil euros per donar suport a Càritas Ucraïna i a la resta de Càritas de la regió (Polònia, Hongria, Eslovàquia, etc.), que estan en primera línia ajudant als més de 4 milions de refugiats ucraïnesos.

Així mateix, Càritas Menorca segueix col·laborant amb programes d'ajuda alimentària, social i sanitària a Terra Santa, a la frontera de Síria i al Líban.

Càritas Menorca

Presentam el Pla de Comunicació al grup de joves de Barcelona

Recentment, l'equip de comunicació del Bisbat s'ha reunit de forma online amb el grup de joves de Barcelo-

na, que coordina na Maria Dolors Amat, per a reflexionar sobre el Pla de Comunicació que la Diòcesi ha publicat aquest curs.

Es va destacar que la comunicació digital és essencial per ser una Església que surt a anunciar l'Evangelí i per fer arribar els valors de Jesús als més joves. És important que l'Església estigui present als mitjans digitals com a família humana universal.

A més, el grup de joves va manifestar la importància d'aquests mitjans per crear comunitat, els quals van ser molt útils per sentir-se connectats durant la

pandèmia i poder continuar amb les seves trobades mensuals. El grup té la pàgina web “el pou de siquem-Revisió de vida a Barcelona”, on van compartint les reflexions extretes de les seves trobades. També està present a Instagram (**poudeSIQUEM**).

Tot seguit, els joves van reflexionar sobre “El hombre en busca de sentido” de Viktor Frankl, un llibre imprescindible, que ens ofereix respostes a moltes preguntes que es van succeir a la vida.

Més informació a la pàgina web del Bisbat:

agenda

Trobada festiva dels preveres
Dimecres 20 de abril celebració festiva de Pasqua dels preveres. A les 13 h Pregària mariana al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Tot seguit, dinar de germanor.

Quarta jornada de teologia
Divendres 22 d'abril, a les 20.30 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella). Ponents: Mn. Bosco Faner, Mn. Ramon Batlle i Núria Caum, membres de l'ISCREB. Tema **“La formació, un dels principals pilars de l'Església.”**

Campanya “Caritas amb Ucraïna”
Per col·laborar, indica “EMERGÈNCIA UCRAÏNA.”
-LA CAIXA ES70 2100 0055 51 0103680278
-COLONYA ES05 2056 0012 2710 0338 1611
-BIZUM 00074
També podeu fer arribar els donatius a les parròquies.